

Aäron priester

Thema: Aäron

Numeri 16:35-17:13

a. Opstand van het volk (Num. 16: 35-50)

UITLEG VAN DE TEKST

De opstand van Korach, Dathan en Abiram wordt door de HEERE streng gestraft. De aarde scheurt open. Dathan en Abiram en hun gezinnen met Korach en zij die bij hem zijn verdwijnen in die scheur. De aarde sluit zich boven hen. Als de Israëlieten de mensen, waarover het oordeel voltrokken wordt, horen schreeuwen, vluchten ze weg. Ze zijn bang dat hen hetzelfde zal overkomen. Direct nadat het oordeel van God zich heeft voltrokken en de families van Korach, Dathan en Abiram in een kloof in de aardbodem verdwenen zijn en de 250 offeraars door een vuur van God verteerd zijn, spreekt de HEERE tot Mozes. Hij moet aan Eleazar, de zoon van Aäron, opdracht geven om de reukwerkschalen van de 250 opstandelingen die wierook offerden uit de as te halen. Dat dit aan Eleazar wordt gevraagd en niet aan Aäron zal te maken hebben met het gegeven dat de hogepriester zich, wat betreft contact met de doden, meer in acht moest nemen dan een gewone priester (Lev. 21: 10-15; 22: 1-4). De HEERE geeft ook aan wat er met de wierookschalen (of vuurpannen) die zondaars het leven hebben gekost moet gebeuren. Eleazar moet de kolen die nog nasmeulen, verspreiden. De schalen mogen voor geen enkel ander doel worden gebruikt. Ze waren immers geheiligd vanwege het offer en daarmee alleen bestemd voor de HEERE en Zijn dienst. Ze moeten nu worden omgesmeed tot dunne platen waarmee het altaar moet worden bekleed. Het is een teken tot waarschuwing om nooit onbevoegd een offer te brengen. Wie niet behoort tot het nageslacht van Aäron en toch offert,

zal gestraft worden. Net als Korach en zijn aanhang (vgl. Num. 3: 10; 16: 31-35).

Een dag na dit betekenisvolle gebeuren breekt er opnieuw een opstand uit. Nu zijn het niet bepaalde groepen binnen het volk, maar de hele gemeenschap van Israël klaagt Mozes en Aäron aan en verwijt hun dat zij het volk van de HEERE hebben laten sterven. Dit verwijt is schaamteloos brutaal. Ze stellen zo de 250 leiders die gestorven zijn als zouden zij hét volk van de HEERE zijn. De opstandelingen werden juist uit het midden van het volk verwijderd (vers 33) en Mozes en Aäron hebben juist voor het volk gebeden toen God het wilde vernietigen (vers 22). God Zelf heeft de opstandelingen gestraft.

Wanneer het volk zich in de buurt van de tent van de samenkomst tegen Mozes en Aäron keert en naar de tent kijkt ontdekken ze dat de wolk haar zoals gewoonlijk bedekt én dat de heerlijkheid van de HEERE verschenen is. Wanneer Mozes en Aäron daarop naar de tent gaan, zegt de HEERE hen dat ze zich moeten afscheiden van het volk. De HEERE zal het volk in één klap verdelgen. Opnieuw leggen Mozes en Aäron zich voor de HEERE neer om voor het volk te bidden. Als ze zich oprichten blijkt dat het oordeel zich al begint te voltrekken. Een gruwelijke plaag treft het volk. Mozes beseft dat er snel gehandeld moet worden. Aäron moet een reukoffer brengen. Hij roept: 'Doe over hen verzoening.' Een verwijzing naar het verzoendeksel. De grondbetekenis heeft betrekking op de gevolgen van de zonde. Deze worden 'bedekt', 'uitgewist' (vgl. Jes. 6: 7; Ps. 65: 3; Neh. 4: 5). Tegenover het onwettige reukoffer dat door de 250 gebracht is, komt nu een

wettig offer te staan. Als Aäron zich op Mozes' bevel met de wierookpan tussen de mensen begeeft, houdt de plaag op. De wolk van wierook scheidt de zondige mensen af van de heilige God. Het werk van de hogepriester redt het volk. Zo blijft het aantal doden beperkt tot een deel van het kamp. Evenals in Lev. 16: 13 dient de wolk van wierook om de zondige mensen van de heilige God te scheiden. De hogepriester van het oude verbond redt het volk door te verzoenen. Nadat de plaag is opgehouden (letterlijk: tot stilstand is gebracht), gaat Aäron terug naar Mozes die zich nog bij de tent van de samenkomst ophoudt.

TER OVERWEGING

In dit gedeelte mag de nadruk worden gelegd op het werk van de priester. Het gaat een priester niet om zichzelf, zoals Korach die macht en aanzien zocht. Een priester, zoals God die bedoelde, is gericht op het welzijn van het volk. Hij zet zich op allerlei manieren in voor het volk. We zien dat in het gebed van Aäron die zich herhaaldelijk samen met Mozes neerlegt voor de HEERE om voor het volk te bidden. We zien dat aan de offers die hij brengt. Daarmee brengt hij verzoening tot stand. Daarmee is een priester een voorbeeld van de grote Hogepriester Jezus Christus. Hij brengt met Zijn offer verzoening tot stand. Hij zoekt Zichzelf niet. Hij zoekt de ander. Hij zoekt het behoud van de ander. Daarvoor heeft Hij Zichzelf helemaal over.

Het reukoffer waarover het in dit gedeelte gaat, is een beeld van het gebed (zie Ps. 141: 2; Ons gebed worde gesteld als reukwerk voor Uw aangezicht). Dit wijst ons op de voorbede van de Heere Jezus. Alleen door deze biddende Hogepriester is er toegang tot God. Alleen door Hem is er verhooring mogelijk. Hij wordt gekenmerkt door daden van barmhartigheid (Luk. 6: 27-38; Joh. 10: 11-18) en een volledig geven van Zichzelf (Fil. 2: 1-11).

b. De staf van Aäron (Num. 17)

UITLEG VAN DE TEKST

Wanneer Aäron klaar is met dat wat hem werd opgedragen, spreekt de HEERE opnieuw tot Mozes. De leiders van de twaalf stammen moeten hun staf, beschreven met hun naam, bij Mozes brengen. Op de staf van de stam van Levi moet Aärons naam staan. Het gaat er blijkbaar niet om uit welke stam de priesters komen, maar wie tot het priesterschap geroepen wordt. Deze staven moeten in het heilige der heilige van de tabernakel voor de ark worden gelegd. Op de plaats waar de HEERE altijd met hen samenkomt: 'Waarheen Ik met ulieden samenkomen zal.'

De staf van de man die de HEERE uitkoos om Hem als hogepriester te dienen, zal tot bloei komen. Op deze manier zal de HEERE zelf de oplossing in het conflict geven. Als Mozes de volgende dag in het heilige der heilige komt, ziet hij dat de staf van zijn broer in bloei staat. De staf bloesemt en heeft bloemen en amandelen. Het is niet onmogelijk voor een amandeltak om in één nacht uit te botten, maar het wonder is dat de vrucht al rijp is. En dan te bedenken dat de amandelboom een van de eerste loofbomen is die bloeit, aan het einde van de winter, terwijl de vruchten pas rijp zijn aan het einde van de zomer. Een volledig groeiproces heeft zich in één nacht voltrokken! Bloei en vrucht zijn ook een teken van verkiezing (vgl. Jes. 11: 1-2; Matth. 7: 20).

Mozes brengt alle staven naar buiten, zodat iedereen kan zien wat de wil van de HEERE is. Aäron is de wettige hogepriester. De staf van Aäron moet daarop weer worden teruggelegd in het heiligdom voor de ark, waarin de wet als een teken van Gods verbond gelegd is. De staf van Aäron is een blijvende waarschuwing niet tegen de HEERE op te staan. Wie opstaat tegen de heilige God wordt gestraft en zal niet leven.

Na alles wat er is gebeurd, en dan gaat het vooral om het volvoeren van de straf van de HEERE, roept het volk verschrikt uit dat ze zullen vergaan. Ze zijn er van overtuigd dat wie in de buurt van het heiligdom komt, sterven zal. Wie kan God zien en leven? Nu erkennen ze de heiligheid van God. Nu zien ze wat ze hebben gedaan. Deze wanhoopskreet van de Israëlieten ('Zie, wij geven den geest, wij vergaan, wij allen vergaan! Al wie enigszins nadert tot den tabernakel des HEEREN, zal sterven; zullen wij dan den geest gevende verdaan worden?') doet denken aan de woorden van de discipelen van Jezus: 'Wie kan dan zalig worden?' (Matth. 19: 25). We weten dat Jezus heeft gezegd dat bij God alle dingen mogelijk zijn. Een dode staf komt tot leven en draagt vrucht. God kan doodsbeenderen doen herleven (Ezech. 37: 1-14) en een dode opwekken uit het graf (Matth. 28: 1-10).

TER OVERWEGING

Het volk heeft Aäron als hogepriester miskent. Uiteindelijk is het met de Heere Jezus precies zo gegaan. De Joden erkenden Hem niet als de van God gezonden Hogepriester, de Middelaar Gods en der mensen. Wie doorkrijgt wat we Hem en daarmee God hebben aangedaan kan zich, net als het volk hier, alleen maar beschuldigen en erkennen dat we het oordeel verdienen. Wonderlijk dat er juist voor zulke mensen behoud is. Toen de discipelen op een bepaald moment aan de Heere Jezus vroegen wie er dan behouden kon worden, antwoordde Chris-

tus dat bij God alle dingen mogelijk zijn. Voor de HEERE zijn er geen hopeloze gevallen. Zoals de dode staf van Aäron tot bloei kwam, zo kan de HEERE dode zondaren tot leven wekken. En levend gemaakt betekent gered, behouden. En wie behouden is, zal de HEERE willen dienen. Die verlangt Hem te loven vanwege Zijn wonderlijke daden.

GELOOFSLEER

Nederlandse Geloofsbelijdenis, artikel 21, verwijst naar de voldoening van Christus, onzen enigen Hogepriester, voor ons. Zie ook het verzoendeksel boven op de ark. Christus heeft een volkomen verzoening aangebracht. Drs. P. Cammeraat, Leren en Leven deel 1, pag. 298-301.

